

2. Za namene presoje, ali organizacija za upravljanje avtorskih pravic uporablja nepoštene cene v smislu člena 102, drugi odstavek, točka (a), PDEU, je ustrezno primerjati njene tarife s tistimi v sosednjih državah ter tistimi v drugih državah članicah, prilagojenimi z indeksom paritete kupne moči, če so bile referenčne države izbrane na podlagi objektivnih, ustreznih in preverljivih meril in če je podlaga za opravljene primerjave homogena. Dopustno je primerjati tarife za en ali več specifičnih segmentov uporabnikov, če obstajajo pokazatelji, da so za te segmente nadomestila pretirana.
3. Odstopanje med primerjanimi tarifami je treba šteti za znatno, če je veliko in stanovitno. Tako odstopanje je pokazatelj zlorabe prevladujočega položaja, organizacija za upravljanje avtorskih pravic, ki ima prevladujoči položaj, pa mora dokazati, da so te cene poštene na podlagi objektivnih elementov, ki vplivajo na stroške upravljanja ali na plačilo imetnikom pravic.
4. Če je dokazana kršitev člena 102, drugi odstavek, točka (a), PDEU, morajo biti plačila, namenjena imetnikom pravic, za namene določitve zneska globe vključena v promet zadevne organizacije za upravljanje z avtorskimi pravicami, če so ta plačila del vrednosti storitev, ki jih zagotavlja ta organizacija, in če je navedena vključitev nujna za zagotovitev učinkovitosti, sorazmernosti in odvracilnosti naložene sankcije: Predložitveno sodišče mora glede na vse okoliščine konkretnega primera preveriti, ali sta ta pogoja izpolnjena.

⁽¹⁾ UL C 200, 6.6.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 20. septembra 2017 – Tilly-Sabco SAS/Evropska komisija, Doux SA
(Zadeva C-183/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Kmetijstvo — Perutninsko meso — Zamrznjeni piščanci — Izvozna nadomestila — Izvedbena uredba (EU) št. 689/2013 o določitvi nadomestila na nič — Zakonitost — Uredba (ES) št. 1234/2007 — Člena 162 in 164 — Predmet in narava nadomestil — Merila za določitev zneskov nadomestil — Pristojnost generalnega direktorja generalnega direktorata (GD) za kmetijstvo in razvoj podeželja za podpis sporne uredbe — Zloraba pooblastil — „Komitologija“ — Uredba (EU) št. 182/2011 — Člen 3(3) — Posvetovanje z odborom za skupno ureditev kmetijskih trgov — Predložitev osnutka izvedbene uredbe med sestankom odbora — Spoštovanje rokov — Bistvena kršitev postopka — Razglasitev ničnosti z ohranitvijo učinkov)

(2017/C 382/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Prtožnica: Tilly-Sabco SAS (zastopniki: R. Milchior, F. Le Roquais in S. Charbonnel, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopnika: A. Lewis in K. Skelly, agenta), Doux SA

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča z dne 14. januarja 2016, Tilly-Sabco/Komisija (T 397/13, EU:T:2016:8), se razveljavi.
2. Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 689/2013 z dne 18. julija 2013 o določitvi izvoznih nadomestil za perutninsko meso se razglasi za nično.

3. Učinki Izvedbene uredbe št. 689/2013 se ohranijo do začetka veljavnosti novega akta, ki jo bo nadomestil.

4. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 16.6.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. septembra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grčija) – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Zadeva C-184/16) (¹)

(Predhodno odločanje — Direktiva 2004/38/ES — Direktiva 2008/115/ES — Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Prebivanje državljana države članice na ozemlju druge države članice kljub prepovedi vstopa na ozemlje te države — Zakonitost odločbe o preklicu potrdila o prijavi in druge odločbe o odstranitvi z ozemlja — Možnost sklicevanja na nezakonitost prejšnje odločbe v obliki ugovora — Obveznost prevoda)

(2017/C 382/23)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Ovidiu-Mihaita Petrea

Nasprotna stranka: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Izrek

1. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC in načelo varstva legitimnih pričakovanj ne nasprotujeta temu, da država članica po eni strani preklic potrdilo o prijavi, ki je bilo neupravičeno izdano državljanu Evropske unije, za katerega je še veljala prepoved prebivanja, in po drugi strani zoper njega sprejme odločbo o odstranitvi, ki temelji zgolj na ugotovitvi, da ukrep prepovedi prebivanja še vedno velja.
2. Direktiva 2004/38 in Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ne nasprotujeta temu, da odločbo o vrnitvi državljana Evropske unije, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, sprejmejo isti organi in po istem postopku kot odločbo o vrnitvi državljana tretje države, čigar prebivanje je nezakonito, iz člena 6(1) Direktive 2008/115, če se uporabijo ukrepi za prenos Direktive 2004/38, ki bi bili za navedenega državljana Unije ugodnejši.
3. Načelo učinkovitosti ne nasprotuje sodni praksi, v skladu s katero se državljan države članice, zoper katerega je bila v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, izdana odločba o vrnitvi, v podporo pritožbi, vloženi zoper to odločbo, ne more sklicevati na nezakonitost odločbe o prepovedi prebivanja, ki je bila zoper njega izdana predhodno, če je zadevna oseba dejansko imela možnost, da zadnjemavedeno odločbo pravočasno izpodbija v smislu določb Direktive 2004/38.